

Som una colla castellera integrada en el conjunt de les més de 60 colles que existeixen actualment en els Països Catalans. Existim des del 991 tot i que la Colla es gestar a la Festa Major del 1990. Els Xics estem formats per gent de diferent edat i condició social, procedim de diferents punts de la comarca. No només som una colla de Granollers sinó que tenim vocació de ser una entitat d'àmbit comarcal. L'objectiu principal de la Colla és passar-s'ho bé fent castells progressant en la tècnica i qualitat de les nostres construccions. El nostre repte és l'autosuperació com a grup de persones que desenvolupem diferents tasques amb un mateix fi. La forma de treball dels Xics sempre ha estat afrontar tots els castells que fem amb la màxima responsabilitat i seriositat. Per tal d'afrontar aquests castells en aquestes condicions, preparem als assajos, a vegades durant mesos, i no portem el castell a l'actuació fins que no tenim la seguretat que el castell es podrà realitzar correctament. Com que els Xics el formen un grup molt gran i divers, s'estableixen relacions humanes entre persones de diferents edats (un nen petit i una persona gran) i diferents condicions socials, una combinació molt difícil de trobar en qualsevol altra associació i/o entitat. De manera que sovint sorgeix la necessitat de realitzar altres activitats proposades

el Pati

LA VEU DELS XICS

Parla el cap de colla

Una de les imatges més il·lustratives de la paraula futur és la fotografia d'un nen. Segurament per això i pel grau d'innocència, debilitat i dependència que en captem, sovint de manera desproporcionada (sobretot a mesura que van creixent), tendim a protegir-los i mimar-los de tal manera que, a voltes, aquesta actitud els pot perjudicar més que no pas beneficiar. El món dels castells, que és el que ara ens ocupa, no està exempt d'aquesta tendència social i últimament ho hem viscut en el tema del casc per la canalla. Ha passat de ser una iniciativa extremadament positiva i conseqüent amb el tarannà modern de la societat a generar un debat sobre la perillositat i la inconsciència del fet casteller. S'ha d'anar molt en compte, per part dels mitjans de comunicació, perquè en aquests tipus de debats és molt fàcil caure en el sensacionalisme, de la mateixa manera que s'hi cauria en una tertúlia de futbol on només s'hi veiessin entrades dures a nens o la competència mal entesa per part d'algú en forma d'insults, amenaces i agressions a àrbitres i a jugadors. Siguem clars i seriosos. Els castells cauen? La resposta és: sí, pocs, però sí (des del 2003 els Xics hem intentat 185 castells i 147 pilars i n'han caigut 4 i 3 respectivament). Els castells són perillosos? La resposta és: en general no (hi ha estudis que demostren que són més perilloses altres activitats més comuns en la canalla). Però quedar-nos aquí potser seria incomplet i tendenciosos perquè el món dels castells aporta moltes qualitats vitals per la formació de la canalla i adults, com per exemple: pràctica d'esport, valor, compromís, responsabilitat, disciplina, relació amb persones de tot tipus d'edat i condició i, centrant-nos en les qualitats més sentimentals, participar en una activitat de la cultura i tradició catalana, participar en un grup de gent normalment nombrós i més o menys organitzat, conèixer el territori a través de les sortides per actuar o per realitzar qualsevol altra activitat, etcètera (tampoc voldria ser pedant).

La canalla és el tresor de la colla. I això ho sabem molt bé. No només és qui assoleix físicament l'objectiu global, sinó que, a més, la seva destresa i valor en depenen fermament. Per tant, és molt important que la canalla estigui contenta, motivada i ben assajada per tal de poder fer castells, sobretot els més tècnics. És per això que no només cal poder disposar d'un bon assaig de canalla (amb gent implicada a l'assaig tant si són proves de 4, de 5 o de 6 com si són columnes o l'escola de castells de la canalla) sinó que també és important poder realitzar activitats extra-castelleres (colònies, activitats a l'assaig, excursions, ...) i així formar un grup unit per poder fer els castells. En aquesta última tasca hi entra tota la canalla, ho dic perquè a vegades dóna la sensació que només es recorda del nen que puja al castell punta.

Aquest any tenim un bloc nou i m'atreviria a dir que nombrós de canalla. Això vol dir que, si es fan bé les coses tant tècnicament com socialment (paciència i treball), podrem assolir grans fites castelleres. Però el més important de tot, no és que hi hagi molta canalla (que n'hi ha) i que demostrï bones maneres (que les demostra) sinó que el més important de tot és que hi hagi ganes de progressar junts. Si tots hi posem de la nostra part, en un futur proper els més xics dels Xics assoliran nous reptes per ells i per la colla.

Sergi Serra

